

Balázs Attila, székelyudvarhelyi fotós [már régóta közöl Facebook oldalán](#) képeket olyan műemlékvédelem alatt álló, vagy egyszerűen csak valamelyik történelmi korszak stílusjegyeit viselő épületekről, amelyeken **visszafordíthatatlan károkat okoztak felújítás címszóval.**

Ezek a jelzés értékű üzenetek az elmúlt két hónapban még nagyobb figyelmet és támogatást kaptak, amióta elkezdődött a főtér felújítása, s a körülötte kialakult anomáliák.

Ahogy Attila fogalmaz, kezdeményezése nem róla, vagy egy polgármesterről, esetleg egy tanácsosról szól, **hanem Udvarhelyről.** Az épített, és nemcsak, örökség védelmében indította el a legnagyobb közösségi oldalon [a Civilek az Örökségért Mozgalom](#) közösségi csoportot.

Jelenleg hol tart a mozgalom?

Amikor elkezdtem ezeket a képeket feltenni a közösségi oldalra, láttam, hogy egyre több ember lájkolja, vállalva, hogy ezek számára is fontos dolgok. Mivel egyre több szimpatizáns jelentkezett, nem akartam a saját nevemmel fémjelezni ezt az ügyet, ezért *Civilek az Örökségért Mozgalomnak* nevezzük magunkat.

Miben kell számítani ezekre a szimpátizánsokra?

Például ha van egy olyan megmozdulás, aminek üzenet értéke van és hangsúlyozom folyamatosan, hogy pozitív üzenet. Nem azt akarjuk, hogy kiállunk valahova, szidunk valakit, majd hazamegyünk.

Megoldásokkal akartok szolgálni, ez azt jelenti, hogy a központban ahol építkezési állványzatot kezdnek szerelni, ott megjelentek?

Nem feltétlenül. Mi hiszünk abban, hogy az idő előre haladtával az emberek érzékenyebbek lesznek az épített örökségre. Udvarhelyen már vannak jó példák épület felújításra, nyílászárócserére. A jó példákat is meg szeretnénk mutatni.

Mi a cél?

Több településen láttam, hogy működnek ilyen örökségvédelmi szervezetek, Magyarországon például több városban és faluban működik a város-, falukép védelmi program. Meghatározzák, hogy az illető utcában vagy városrészben milyen jellegű épületet építhetsz. Így, **ha van egy utca tizenöt széky portával, akkor te tizenhatodiknak nem építhetsz egy mediterrán házat, mert tájidegen.**

Szeretnénk, ha itt is figyelne erre valaki, és foglalkozna Udvarhely épített örökségével, a városképpel.

Mi csak a figyelmet tudjuk felhívni: a hatóság, és ami nagyon fontos, a közösség figyelmét, mert nagyon sokszor nem rosszindulatból bontanak el vagy alakítanak át egy épületet, hanem **hozzá nem értésből, igénytelenségből**.

Jó példát kell nekik mutatni.

Egy hosszú távú cél – és itt együtt kell működnünk az önkormányzattal –, hogy **alapítsunk egy olyan díjat, amit évente ki lehet osztani**

, ami elismeri és megdicséri a jó példákat Udvarhelyen. Azokat, akik korhűen, a városhoz méltóan, vagy ha valami újat is loptak be, de a városképpel összhangban újíttak fel egy épületet. A pozitív példa előjáró, és ezt kell, hogy lássák az emberek.

Említetted, hogy előbb vagy utóbb az önkormányzattal együtt kellene, hogy dolgozzatok. Egyelőre viszont megvádolnak, hogy valamelyik politikai párt zsoldosaként próbálsz akasztani a munkálatokat.

Véleményem szerint Udvarhely az város, ahol **a három politikai párt olyan mélyen beleásta magát a lövészárkba**

, hogy már azt sem látják, hol van az ellenség, csak lövöldöznek a levegőbe. Ennek sem én, sem a civilek nem vetnek véget, de azt fel kell, hogy fogja a mindenkori hatalom, hogy ha Udvarhelyen valaki tevékenykedni akar és tenni akar a városért, annak nem kell az egyes, kettes vagy hármas számú sorba beállnia.

Ért olyan vád, hogy biztos fizetve vagyok. Akik ahhoz vannak szokva, hogy **kampányban embereket fizetnek, hogy az interneten kommentelgessenek**

, furcsa és nehéz lehet elfogadniuk, hogy valakit függetlenül és önző érdek nélkül is érdekel egy téma, amiért tesz is.

Érdek nélkül szeretem Udvarhelyt.

Mozgalomról, szimpatizánsokról beszélünk, de mégis te vagy a kezdeményezés mozgató rugója. Miért csinálod?

Lehet, hogy pont azért van, mert fotós vagyok, a szememből élek és több mindent észreveszek, és **nem tudom nem észrevenni az elbaltázott dolgokat**. A múlt iránti érdeklődés gyerekkoromból jön, amikor a 80-as években több régészeti táborban vettem részt

Ferencz István

professzor irányítása alatt. Rengeteg múltbéli dolgot gyűjtök, többek közt régi udvarhelyi fotókat.

Sok olyan épület van Udvarhelyen, központi vagy központ környéki utcában, amelynek több tulajdonosa van, **így a frontra három különböző ablaktípus került**, és három különböző színre festették. Ez megengedhetetlen. Nem arról van szó, hogy én vagy mi, civilek valakinek a magántulajdonába belekötünk.

Az, hogy mit csinál a házon belül, az ő privát ügye.

De, hogy mi történik az utcafronton, a homlokzaton, az a városképet javítja, vagy éppen rontja, az mindnyájunknak a dolga, mert egy egységes városkép megszépíti a várost. Ha vigyázunk rá, az számunkra érték.

Sokszor vádolnak, vagy támadnak, esetleg beszélnek kommentekben. Nem tagadom, ezekre fárasztó reagálni, és kedvét veszi az embernek, de számomra Udvarhely nem fárasztó téma és nem egy fárasztó hely. Nekem ez a szülővárosom. Sokat utazom, de **Udvarhely olyan, mint egy rakétakilövő állomás, ahonnan sokszor jó elmenni, de mindig jó visszatérni.**

Talán ez a magyarázat mindenre, hogy szeretem Udvarhelyt.

Hogy fájó pontokat nyomogatsz, abból is kiderül, hogy a polgármester személyesen kommentált néhány facebookos megosztást, elég személyeskedő, már-már primitív módon.

Én nem haragszom senkire, sem a polgármesterre, sem a helyi vezetésre. Szerintem a polgármester úr sem bántott engem szándékosan, lehet hogy az egy elszólása volt, vagy valamiféle nyulat szeretett volna kiugrasztani a bokorból, de ott nem volt se bokor, se nyúl.

Azt mondják az ismerőseim, túl nagy lépésekben akarok előre haladni, de a politika malmai lassan őrölnék. Én azt mondom, ha van egy három sávós autópályánk, akkor ne a leálló vagy a lassú sávba haladjunk, hanem a gyors sávban, különben mindenki elmegy mellettünk. Elmegy Sepsiszentgyörgy, elmegy Csíkszereda, és ez kár lenne, mert mi vagyunk az anyaváros.